Hapu juurde päralt, kolme nemaarske
kein on äige. Punase raemees ütlend:
Hõe hapu juurde päralt tahate jeisse
kolme nemaarske ära tapa, siis kein on
äige! Me hee wiiakse kolme nemaarske kein
Kae roju päält ja antud jääl iga ühele
hea rene täis quepa, jee olnud siis meele
kolme jaja ra blaste sarja reale ~~rahe~~ narsu

4. Hunija poeg Hunija poeg.

Siis rond üks mõisa kubjas läind Tõolalaua
ahka mõisast oma poja olund ise ja joonud ja
ütlend: Kui nüüd nedagi warku tuleb, selle ma
ranga ära, alga muret ise ka. Mende siis ru
olnud kubjas läind ja üks walge põlega naine
tulnud keel warka, kubjas käänud selle naise
ja ranganud ära. Kolme aasta pärast tulnud
jee samas naine jälle jääl samas pu kas kubja
warku ja pisike poiss olnud selt siis ja ütlend
siis kubjale: Siin on ju poeg nüüs ma jooga
kolme aasta eest siin samas sain, ma olen
Hunijas partatany siis poussi mepeks ja
panud siis walda pulapeas, aga jee olnud
ka nii suguune mees kes nedagi pole kartnud
ega ka nelegi sosa naalnud, teinud ju ainult
ka ise tahtnud olla. Kui tede püsta pääwa
õhtu mõisa oli saatelud ja nädaline teiwa
rotk jõnne on tud, siis ta istund rotac õues
maha ja jõonud keik selle nadalise toitu
ära ja panud rotte wärawa sambaotsa
seda pool jääk üpsti tähtendame ome wälta
nii ka ise launa ahka mõisast koi ole
tulnud, siis ta wotnud rotk raatamiese
ka wärawa sambaste ära. Mõisas poleta
ialgi teista selt siis tööl olnud, ka ainud

kes tule äänes ehk nüüni jõunes, nuida
tääjuhtus olnud, kui teised laua pääle
poja mineme ahi kaud siis te laud kaud
ennamine wäljale ja teinud oma pääle
ka pein walmis niigulga kui teised nädalas
alid täind. Jüri ta aeg esimest nordmõisas
oli olnud siis olnud alla alla raiumise aeg,
ka olnud tule äänes ja ei lähe waljale; kubjas
rutjand pesa ennalt metsa teda tööle
juurdema. Ta wotnud siis ka kena käsna päale
kerwe pätka ja läinud wäljale, nui te ühe
nagsu kerwe ja jänu pühte löönud oli siis
jee puu olnud teda taele maas ju läinud
ise algusest, allan joonud ühe pilla,
selle wiisil peremud ta pool metsanata
se ajaga ma ta. Siis kena akand teda palumas,
et järge jätaks ja peiksi metsa ära ennaustas.
Selt saatis pole teda enam jummelud mitte
siis ta teinud nenda nuida ese tahtnud oli ka
teinud siis ise oma jõu tääd nauba minnes
walmis. Hõe Hõna mõtlend nuida ta taalaun
nalja töö peaks ennem ole ka ongu ei warta ei jõuns;
ja wotnud siis rahi kobaste ala ja ümber
nagsina jõutwa ja kubja poeg pidand siis
selt siis olemise ja nein nagsama aida selle jaama
aju jees mets ümbertegema, mis neist nimi
aid oli olnud. Hõna jõetnud ees ja kubja
poeg tuul joosnud järge, nui ta rond aja päale
oli jälginud siis olnud aid maas ja nui ta teise
rand pälginud oli siis olnud aid jälle mets ülal,
selle wiisil teinud ta keik selle nagsama
aina kena järge jooste walmis. Hõna mõtlend
nuida jeski mehest ta ei jõuns ja tahtnud
siis tede naawa ära ~~to~~ opeta, lasnud selle
tagawis nalja nimisi naawa äänely wada ka ja ütlend,
et tahab laske naawa mets lehja, läinud